

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8126200092
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8126200092.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp 2/2026

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie č. 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova č. 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.400,- Eur, takto

rozhodol:

7Csp 2/2026

- I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni sumu 110 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu z a m i e t a.
- III. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

7Csp 2/2026

1. Žalobca žalobou doručenom súdu dňa 07.01.2026 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 1.400,- eur. Žalobu odôvodnil tým, že v spore vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 20Csp 59/2025 prebiehalo konanie o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ako aj o určenie neprijateľných šiestich zmluvných podmienok. Okresný súd Prešov vo svojom rozsudku 20Csp/59/2025 zo dňa 06.10.2025 žalobe žalobkyne vyhovel. Vo vzťahu k bezúročnosti úveru a bezpoplatkovosti úveru požaduje sumu vo výške 800,- Eur. Za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje sumu vo výške 100 eur, ktorú pokladá v celom rozsahu za dôvodnú. Čo sa týka rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, táto otázka bola vyriešená v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má byť priznané už na základe judikovania neprijateľnosti, pričom len výška náhrady je závislá od rozhodnutia súdu, a to v rámci konkrétnych vnútroštátnych pravidiel zavádzajúcich spôsoby určenia primeranej satisfakcie zohľadňujúc pritom aj sankčnú zložku inštitútu.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 21.01.2026 žiadal žalobcu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Žalobca v podaní zo dňa 18.06.2025 uznal dlh vo výške 6.435,44 Eur. Pôvodná žaloba bola podaná po 10 rokoch od predčasného zosplatnenia úveru a takmer po 7 rokoch od postúpenia pohľadávky. Žalobca nepodal žiadnu sťažnosť ani reklamáciu. Žalobu žalovaný považuje za rozpornú s dobrými mravmi a zároveň za šikanózný výkon práva. Ide o učebnicový príklad zneužitia spotrebiteľskej legislatívy. Aj ochrana spotrebiteľa musí mať svoje medze. Uplatnený nárok žalobcu pokiaľ ide o jeho výšku je zjavne neprimeraný. V prípade, ak by súd žalobe vyhovel, žiadal aplikovať § 257 C.s.p. a nárok na náhradu trov konania žalobcovi nepriznať.

3. Žalobca vo svojej replike zo dňa 05.02.2026 zotrval na svojej právnej argumentácii. Bol toho názoru, že základ nároku je daný a za dôvodnú považoval aj výšku primeraného finančného zadostučinenia. Žalovaný vo svojej duplike zo dňa 12.02.2026 zotrval na svojej právnej a skutkovej argumentácii a žalobu žalobcu žiadal zamietnuť.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, ako aj spisom Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/59/2025 a zistil tento skutkový stav :

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 20Csp/59/2025-65 zo dňa 06.10.2025 súd rozhodol:

I. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.4.2012, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.4.2012 uvedená v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [4] v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle Zákona o bankách [ZoB] a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto Zmluvy o úvere a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru, ku dňu kedy sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.4.2012 uvedená v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [5] v znení: „Klient podpisom tejto Zmluvy o úvere uzatvára s Bankou Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka v platnom znení, ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo Zmluvy o úvere, Banka ako veriteľ je oprávnená sa domôcť uspokojenia celej svojej pohľadávky voči Dlžníkovi zo Zmluvy o úvere pravidelnými mesačnými splátkami zo mzdy alebo iného príjmu Dlžníka vo výške Splátky najviac však vo výške prípustnej podľa príslušných právnych predpisov, a to až do úplného zaplatenia pohľadávky Banky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.4.2012 uvedená v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [6] v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto Zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10, II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient berie na vedomie, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a jeho zrušenia žalobou na súde sa môže domáhať len z dôvodov vymedzených v zákone č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.4.2012, uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva, a to v článku 5 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom Zmluvy o úvere udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo Zmluvy o úvere. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.4.2012, uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva, a to v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie Zmluvy o úvere, bod 6.4., v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 Obchodných podmienok, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 26.4.2012 uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva, a to v článku 8 - Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1., v znení: „Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo Zmluvy o úvere, najmä to, že bolo zahájené konkurzné, alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klient podľa tohto bodu Obchodných podmienok je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2025.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 16.03.2026. Právny zástupca žalobcu žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na obsah doterajších prednesov, písomné vyhotovenie žaloby a dôkazy, ktoré boli súdom vykonané. Za dôvodnú považoval aj výšku primeraného finančného zadostučinenia. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť. Odkázal na písomné vyjadrenia žalovaného, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, žalobu považoval za rozpornú s dobrými mravmi a zároveň za šikanózný výkon práva. Pri trovách konania v prípade úspechu žalobcu žiadal aplikovať § 257 C.s.p.

7. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľa a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou

je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

9. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti prívodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

10. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

11. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné predpokladať, že dodávateľ ďalej v takomto konaní nebude pokračovať. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 citované ustanovenie má plniť satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom. Pod úspešné platenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

12. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že čo do základu je nárok žalobcu v celom rozsahu daný. Žalobca bol úspešný v predchádzajúcom súdnom spore pod spisovou značkou 20Csp/59/2025, keď súd rozsudkom č.k. 20Csp/59/2025-65 zo dňa 06.10.2025 určil výrokom č. I. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zo Zmluvy o úvere konsolidácia č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.04.2012 a zároveň vo výrokoch č. II. až VII. určil neprijateľné zmluvné podmienky v zmluvách žalovaného. Rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 22.11.2025. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval v zmluve žalovaného absenciu obligatórnej náležitosti a to predpokladov použitých na výpočet RPMN, ako aj celkovej čiastky, ktorú ma spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve žalovaného vzhliadol aj neprijateľné zmluvné podmienky. Čo do základu tak je možné konštatovať, že v súlade s § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, vznikol žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako

vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, zákon nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody alebo bezdôvodného obohatenia je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie, úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti Zákona číslo 250/2007 Z.z. Žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel.

13. Výška priznaného finančného zadosťučinenia sa následne odvíjala od vlastnej úvahy súdu vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu. Konkrétna výška primeraného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti a spĺňať požiadavku primeranosti. Žalobca si svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v spore o určenie šiestich neprijateľných zmluvných podmienok a bezúročnosti úveru a že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho práv ako spotrebiteľa, ktoré bol nútený brániť. Neuviedol, či konanie žalovaného viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Zároveň súdu ani netvrdil a nepreukázal, aby žalovaný vo vzťahu k nemu aplikoval neprijateľné zmluvné podmienky. Keďže uvedenými skutočnosťami žalobca neargumentoval, súd považoval výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 110 EUR za v celom rozsahu dôvodnú. Za bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru súd žalobcovi priznal sumu 50 Eur a za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku súdom 10 Eur, za šesť sumu 60 Eur. Vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný porušil svoje povinnosti, keď do zmluvnej dokumentácie včlenil aj zmluvné podmienky, ktoré súdy považovali za rozporné so spotrebiteľským právom a zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti. Neboli preukázané ďalšie negatívne dôsledky v súkromnom alebo spoločenskom živote žalobcu, ktoré by boli dôsledkom konania žalovaného pri uplatňovaní si nároku v základnom konaní pod spisovou značkou 20Csp/59/2025. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľov od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

14. Súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove 9CoCsp/60/2022 zo dňa 14.03.2023, kde súd potvrdil rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, kde v základnom konaní bol spotrebiteľ v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný, rozhodnutie KS v Prešove 23CoCsp/7/2022 zo dňa 21.02.2023 potvrdená suma 50 EUR, OS Prešov 29Csp/112/2022 zo dňa 16.11.2022 priznaná suma 100 EUR, 9Csp/116/2022 zo dňa 07.11.2022 priznaná spotrebiteľovi suma 100 EUR, ako aj napr. 11Csp/8/2022 zo dňa 29.04.2022.

15. Súd priznal žalobcovi sumu 110 EUR titulom primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú považuje za primeranú a postačujúcu a v prevyšujúcej časti jeho žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

16. Súd zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania vypočutím žalobcu. Súd poukazuje na to, že tento navrhovaný dôkaz považoval za neúčelný, nadbytočný a nehospodárny. Súd výsluch žalobcu nepovažoval za podstatný pre rozhodnutie súdu o jeho nároku. Žalobu skutkovo vymedzil žalobca svojím úspechom v základnom konaní o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a určenia bezúročnosti úveru. Žiadne iné skutočnosti netvrdil. Súd má tak za to, že žiadne iné okolnosti ako tie, ktoré tvrdil v žalobe by jeho výsluchom neboli preukázané, preto tento dôkaz v celom rozsahu zamietol.

17. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieťa zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium

priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 CSP dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 CSP v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 CSP zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

18. K argumentácii žalovaného, že žaloba je rozporná s dobrými mravmi a zo strany žalobcu sa jedná o šikanóznny výkon práva, súd uvádza, že sa s jeho argumentáciou nestotožňuje. Rovnako nie je dôvodná námietka žalovaného o potrebe pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať zákonné ustanovenie § 257 C.s.p. a v prípade úspechu žalobcu mu nárok na náhradu trov konania nepriznať. V tejto súvislosti súd uvádza, že bol to práve žalobca, ktorý porušil svoje povinnosti už v rámci uzatvárania zmluvného vzťahu ako veľký bankový korporát, keď predložil žalobcovi zmluvnú dokumentáciu, ktorá nespĺňala zákonné náležitosti, tiež obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobca sa svojich práv vo vzťahu k žalovanému úspešne domohol v spore pod sp. zn. 20Csp 59/2025. Za týchto okolností súd nevníma konanie žalobcu za rozporné s dobrými mravmi a za týchto okolností ani nevzhladol dôvod na aplikáciu § 257 C.s.p., prečo by úspešnému žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

7Csp 2/2026

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.